

Den midlertidige Formand (Krabbe): Efter at det ærede Medlem nu har havt Leilighed til at replicere i Anledning af, hvad der er blevet sagt af en anden Taler, vil jeg ønske, at denne Gjenstand, der ligger udenfor Forhandlingens naturlige Omraade, hermed ogsaa maatte være udenfor den.

Alberti: Den ærede Formand, maa undskylde mig. Jeg tror, jeg staar her i Thinget som Anklaget, og jeg kan ikke undgaa at fremføre mit Forsvar her. Jeg har derfor ikke gjort Andet end at indbegaa en Bestyrelning, som den ærede Taler har fremsat imod mig.

Den midlertidige Formand (Krabbe): Jeg benyttede en Pause i det ærede Medlems Tale til at gjøre en Bemærkning, der Intet indeholdt af Paatale af, hvad det ærede Medlem havde ytret.

Alberti: Jeg vil ganske overlade til den ærede Formand at bedømme min Stilling her. Jeg kan henholde mig til, hvad jeg nu her har sagt, og det vil staa sin Prøve.

Den midlertidige Formand (Krabbe): Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Berigtigelse.

Winther: Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) sagde, at jeg skulde have udtalt, at denne Diskussion var uden Betydning, men det er en Misforstaaelse. Det, jeg har villet sige, var, at det er uden Betydning at føre den samme Diskussion to Gange, i Serdelshed da den, naar den anden Gang kommer for, vil komme til at foreligge med en Betænkning af et Udvalg, og derfor forekommer det mig, at man kunde udsætte den videre Behandling eller Fortsættelse af Diskussionen i Dag; det har ingen Betydning, at den bliver forsat i Dag. Jeg er ikke af den Mening, at det ikke skulde være rigtigt at føre Diskussion af den Art. Naturligvis anser jeg ogsaa de rene Personligheder, der ere komne frem, for at være uden Betydning, i det Mindste for at være uden Gaan for Folkethinget, men forøvrigt har jeg ikke kunnet udtale det, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds troede jeg havde sagt.

Sagd: Jeg skal rette mig efter den ærede Formands Opfordring og ikke komme tilbage til Sparekassesejagen, men det vil ikke være i Strid dermed, naar jeg berigtiger en Misforstaaelse, som blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand, som særlig følte sig berørt deraf (Alberti). Han synes nemlig ikke at have bemærket, at Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) selv udtalte, at Opsigelse havde fundet

det Sted i Henhold til Konference med Lillidsmændene og lagde altsaa ikke udelukkende Skylden paa den ærede Taler. Hovedtanken var, at Opsigelse fra Sparekassen væsentlig vare rettede mod Høvremænd, og denne Anse har den ærede Taler ikke gjenveven, men lod den staa uafgjort. Da den ærede Formand imidlertid ikke vil have dette Spørgsmaal drøftet, skal jeg ikke gaa dybere ind paa en Forhandling derom, men jeg skal vende mig til det, jeg nærmest havde ønsket at udtale mig om, da jeg forlangte Ordet. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), der som Ordfører for Udsættelsens Mindretal har udtalt sig to Gange i Dag, yttrede første Gang, at der dog ikke var Fare ved at udsætte Godkjendelsen af et saadant Valg, da det muligvis ikke vilde dreie sig om mere end en ganske kort Tid, kortere Tid, end mangen Gang en Rigsdagsmand paa Grund af Sygdom og Bortreise forsummer her i Thinget. Ja, mine Herrer, men der er en meget stor Forskiel paa, naar en saadan Fraværelse fra Thinget sker ifølge den Paagjældendes eget frie Valg, og saa naar den vilkaarlig kan udsæres af politiske Modstandere. Deri kan den ærede Taler neppe sige, at der ikke ligger nogen Fare, thi deri ligger netop en af de allerførste Fares for Friheden og Retfærdigheden, idet man kan komme ind paa Veie, der kunne føre til de forfærdeligste Misbrug, som man har set Exempler paa andre Steder paa en Tid, der ligger os meget nær. Det har derfor allerede fra den første Tid, da vor Forfatning traadte i Live, været almindelig anerkjendt fra alle Sider her i Salen, at man ikke burde forkafe noget Valg eller endogsaa kun udsætte Anerkjendelsen af det, naar der ikke paa Thingets Bord laa saadanne positive Fakta eller Beviser paa stedfundne Lovovertrædelser, der gave tilstrækkelig Grund til at antage, at Valgets Udsald uretimestig var blevet et andet, end det burde være. Kun i særlige Tilfælde, hvor Omstændighederne have umuliggjort, at Undersøgelse forud kunde finde Sted, har man undladt at fordrø saadanne Beviser, og jeg skal vise de Herrer, at denne Fremgangsmaade gaar saa langt tilbage i Tiden, at den endogsaa fulgtes ved det andet, almindelige Folkethingsvalg i 1852. Der blev den Gang fremsat meget alvorlige Anker mod et af de stedfundne Valg, og jeg skal kortelig berøre disse Anker, saa at de Herrer selv ville kunne dømme, om de ikke maa siges at være vel begrundede. Valget angik Beile Amts 5te Valgkreds. Gaardeier Lertild Lertildsen mødte som valgt Folkethingsmand for denne Kreds, men der var fra hans Modkandidat, Gaardmand Søren Hansen, fremsat en Protest mod Valget, og denne Protest var væsentlig bygget paa følgende Klagepunkter: Skjønndt Hansen efter Vogtvarfsfølgen, saaledes som Valgloven anordner, skulde have været stillet til Raaring først, stedte Valgbestyrelsen dog Lertildsen